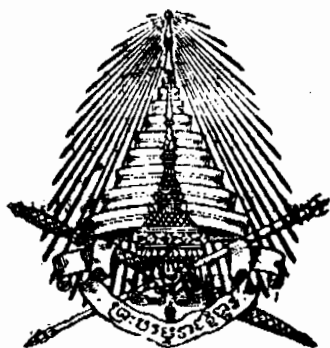

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๗๓๕

พระราชบัญญัติ
การสถิติพยากรณ์
พุทธศักราช ๒๔๗๕

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕)

อาทิตย์ ทิพอาภา

เจ้าพระยาอมราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิไชยเสนทร ไยริน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๓ หน้า ๑๔๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๗๕

โดยสภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรจัดวางระเบียบ
วิธีการสถิติพยากรณ์ของประเทศขึ้นไว้

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
การสถิติพยากรณ์ พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วัน ประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อ
บังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วใน พระราชบัญญัติ
หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บทบัญญัติทั่วไป

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สำนัก” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างรวมทั้งที่ดินใน
บริเวณโดยรอบตลอดถึงเรือแพ ซึ่งใช้เป็นที่พักอาศัย
กินอยู่หลับนอนของเอกชนหรือหมู่ชนด้วย

“สำนักงาน” หมายความว่า สิ่งปลูกสร้างรวมทั้งที่ดิน
ในบริเวณโดยรอบตลอดถึงเรือแพ ซึ่งใช้เป็นที่ประกอบ
กิจการงานต่าง ๆ ของเอกชนหรือหมู่ชนด้วย

“บุคคล” หมายความว่า บุคคลตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์รวมทั้ง หมู่ชน หรือ เอกชน คนหนึ่ง คนใด
ซึ่งก่อตั้งห้างหุ้นส่วนที่มีได้จดทะเบียน อนึ่งเพื่อประโยชน์
แห่งพระราชบัญญัตินี้ ห้างหุ้นส่วนที่มีได้จดทะเบียน ให้
ถือว่า ผู้เป็น หุ้นส่วน คนหนึ่ง คนใดหรือ ผู้จัดการ เป็นผู้แทน
ของห้างหุ้นส่วนนั้น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า เจ้าพนักงาน
ของกองประมวล สถิติพยากรณ์ซึ่งนายกรัฐมนตรีจะได้แต่งตั้ง
ขึ้นโดยคณะเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้ง
เจ้าพนักงานอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมายตามความในพระราช
บัญญัตินี้ ให้ใช้อำนาจเช่นเดียวกันชั่วคราว

มาตรา ๕ ให้กองประมวล สถิติพยากรณ์มีหน้าที่กระทำ
กิจการดังต่อไปนี้

๑. จัดวางแผนและส่งเสริมการจัดทำสถิติพยากรณ์ ที่
ในสาธารณประโยชน์ตลอดจนของเอกชน เพื่อให้เป็น
แบบเดียวกันและให้ดียิ่งขึ้น

๒. ตรวจสอบร่าง รายการในข้อ ตามแบบพิมพ์ และคำอธิบายต่าง ๆ ในเรื่องสถิติ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยต่าง ๆ จะได้จัดให้มีขึ้น เพื่อให้เป็นระเบียบแบบเดียวกัน

๓. จัดวางแผนและดำเนินการเก็บ บ่อ รวบรวมจัดทำสถิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะอันเป็นหลักสำคัญของประเทศ ซึ่ง ไม่อยู่ใน หน้าที่ ของ กระทรวง มหาดไทยอื่น เพื่อประโยชน์ของการสถิติพยากรณ์โดยฉะเพาะ

๔. ร่วมมือ กับกระทรวง มหาดไทยต่าง ๆ ในการจัดรวบรวมและจำแนก สถิติต่าง ๆ โดยค้นคว้าได้จากบันทึกสถิติที่มีอยู่ทั้งสิ้นใน ราชการของ กระทรวง มหาดไทยนั้น ๆ เว้นแต่บันทึกสถิติที่เกี่ยวกับราชการลับ

๕. เสนอสถิติต่าง ๆ ที่ได้มา และแสดงให้เห็นความสัมพันธ์กับสถานการณ์ของประเทศที่เป็นอยู่ ให้นายกรัฐมนตรีทราบ

๖. จัดพิมพ์รายงานสถิติพยากรณ์ซึ่งแสดง สถิติอันได้มาจากกระทรวง มหาดไทยต่าง ๆ และ สถิติเรียงปีซึ่งกองประมวลสถิติพยากรณ์ได้รวบรวมจัดทำขึ้นออกโฆษณา

๗. เป็นสำนักงานกลางที่จะให้รายการข้อความจำเป็นในเรื่องสถิติต่าง ๆ ตามที่ส่วนราชการต้องการหรือบุคคล

ขอมา เว้นแต่รายการข้อความจำนวนที่รวบรวมไว้เฉพาะประโยชน์ของส่วนราชการอื่นซึ่งผู้ขอจะต้องเสียค่าธรรมเนียมให้แก่ส่วนราชการนั้น ๆ อยู่แล้ว

๔. จัดให้มีห้องสมุดรวบรวมบรรดาสุมุตหนังสือรายงานเอกสารต่าง ๆ ในเรื่อง สถิติพยากรณ์ และในวิชาการ สถิติพยากรณ์ กับทำการแลกเปลี่ยนสมุดรายงานเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสถิติพยากรณ์ทั้งในและนอกประเทศ

มาตรา ๖ ให้นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎ ในเรื่องสถิติพยากรณ์ต่าง ๆ อันจะได้จัดทำขึ้น ยกเว้นการที่บุคคลจะต้องให้คำตอบข้อถามทั้งหมดหรือบางส่วนชั่วคราว ทั้งให้มีอำนาจออกกฎ ในการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และในกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

กฎนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๒

การบริหารกิจการสถิติพยากรณ์

มาตรา ๗ ให้เจ้าพนักงาน ผู้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบในการจัดทำสถิติของ กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ส่งสำเนา

ตารางสถิติอันแสดงรายการ ข้อความ จำนวนซึ่งได้จัดทำขึ้นไว้เพื่อประโยชน์อย่างใดก็ตาม ให้แก่หัวหน้ากองประมวลสถิติพยากรณ์ เว้นไว้แต่ที่ใช้เพื่อดำเนินงาน เป็นการภายใน โดยเฉพาะของกระทรวงทบวงกรมนั้น ๆ

เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้ารับผิดชอบดังกล่าวมานี้จะต้องรวบรวม ตัวเลขทำขึ้น เป็นตารางสถิติ โดยเก็บ หลักฐานจากบันทึกสถิติต่าง ๆ ของส่วนราชการนั้น ๆ ให้แก่กองประมวลสถิติพยากรณ์ ตามความต้องการของกองประมวลสถิติพยากรณ์เป็นคราว ๆ เพื่อพิมพ์โฆษณาหรือรายงาน ไปยังนายกรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวกับ สถานะการณ์ต่าง ๆ ของประเทศ

ให้หัวหน้า กองประมวล สถิติพยากรณ์ มีอำนาจ ที่จะทำการติดต่อและตกลงกับเจ้าหน้าที่บริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่นต่างๆ ในการมอบอำนาจให้แก่เจ้าหน้าที่นั้น ๆ ทำการสำรวจ นับจด เก็บรวบรวมแบบพิมพ์แสดงรายการ สถิติ และส่ง รายงาน หรือ แบบ พิมพ์แสดง รายการ อย่าง หนึ่ง อย่างใด ที่ได้ เก็บรวบรวมและ ตรวจสอบ ถูกต้องแล้วไปยังกองประมวลสถิติพยากรณ์ และมีอำนาจที่จะขอทราบรายการ ข้อความจำนวนหรือความช่วยเหลืออย่างหนึ่ง

วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๑๕๕

อย่างใดจากเจ้าหน้าที่นั้น ๆ เพื่อประโยชน์ในการที่จะปฏิบัติ
กิจการอย่างอื่นอันเกี่ยวกับการสถิติพยากรณ์

มาตรา ๘ ในการจัดทำสถิติพยากรณ์ใดๆ ซึ่งนายกร
รัฐมนตรีได้ออกกฎไว้ให้จัดทำขึ้นนั้น หัวหน้ากองประมวล
สถิติพยากรณ์อาจขอให้ผู้หนึ่งผู้ใดส่งรายการข้อความจำนวน
อันเกี่ยวแก่เรื่องสถิติพยากรณ์นั้นได้ ในส่วนที่เกี่ยวข้องด้วย
สถิติการค้าบุคคลจำเป็นต้องให้รายการข้อความจำนวนแต่เฉพาะ
ที่เกี่ยวข้องการค้า อาชีพ หรือการงานซึ่งตนกระทำหรือ
อยู่ในความดูแลของตน ซึ่งตนสามารถค้นคว้าหรือได้มา
จากการค้า อาชีพหรือการงานดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๙ เมื่อมีการขอให้กรอกรายการข้อความจำนวน
ลงในแบบพิมพ์คำถาม ให้ส่งแบบพิมพ์แสดงรายการ
คำถามกลัดติดไปกับคำขอด้วย

มาตรา ๑๐ บุคคลซึ่งระบุไว้ในคำขอ เมื่อได้รับแบบ
พิมพ์คำถามแล้วต้องกรอกคำตอบลงในแบบพิมพ์ แสดง
รายการข้อความจำนวนตามที่ระบุพร้อมทั้งลงนามกำกับ

มาตรา ๑๑ ในการจัดทำแบบพิมพ์สำหรับให้แสดงราย
การข้อความจำนวนเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้

เป็นหน้าที่ของหัวหน้ากองประมวลสถิติพยากรณ์ที่จะต้องคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการค้าและอุตสาหกรรมต่าง ๆ และให้ระมัดระวังมิให้มีการเปิดเผยรายการคำตอบใด ๆ ซึ่งอาจทำให้เป็นที่เสื่อมเสียแก่บุคคลผู้แสดงรายการนั้น

มาตรา ๑๒ คำขอของหัวหน้ากองประมวลสถิติพยากรณ์ให้แสดงรายการข้อความจำนวนนั้น ให้ทำเป็นหนังสือและระบุ

- (๑) แบบพิมพ์ข้อถาม
- (๒) กำหนดเวลาขึ้นรายการข้อความจำนวน
- (๓) สถานที่และวิธีการขึ้น

มาตรา ๑๓ คำขอหรือแบบพิมพ์ข้อถามนั้น อาจระบุนามไปถึงหัวหน้า หรือเจ้าของ หรือผู้จัดการ ตัวแทนเลขานุการ หรือผู้รับผิดชอบของสำนักหรือสำนักงานหรือจะส่งไปยังสำนักงานใหญ่ในราชอาณาจักรก็ได้

การส่งคำขอหรือแบบพิมพ์ข้อถามนั้น ให้ส่งแก่ตัวบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำขอหรือผู้แทน หรือผู้หนึ่งผู้ใดซึ่งมีอายุเกินยี่สิบปี ที่อยู่ในสำนักหรือสำนักงานของบุคคลนั้น หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้

ถ้าไม่ปรากฏที่อยู่ หรือไม่มีผู้รับ คำขอหรือแบบพิมพ์
ข้อมาตั้งกล่าวข้างต้น อาจปิดหนังสือแจ้งความไว้ในที่แ
เห็นได้ง่าย ณ สำนักหรือสำนักงานของบุคคลนั้นหรือโดย
โฆษณาในหนังสือพิมพ์ให้ไปรับ คำขอหรือแบบพิมพ์ข
้อมาจากพนักงานเจ้าหน้าที่หรือให้ไปแจ้งที่อยู่ของสำนักหรือ
สำนักงาน

การส่งหรือแจ้งความดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเป็นอัน
เพียงพอสำหรับการที่จะให้บุคคลซึ่งระบุไว้ในคำขอปฏิบัติ
ตามความในคำขอหรือแบบพิมพ์ข้อมาตามบทบัญญัติแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๕ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ารายการข้อความ
จำนวน ที่ได้แสดงไว้ นั้น เป็นเท็จหรือบกพร่องถึงขนาด
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะเข้าไปในสำนักระหว่างเวลา
ตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือเข้าไปในสำนัก
งานระหว่างเวลาทำการตามปกติ เพื่อทำการตรวจสอบถึง
ความถูกต้องของรายการที่กล่าวนั้นภายในวงการสถิติพยากรณ์
ได้ และให้เป็นหน้าที่ของบุคคลซึ่งระบุไว้ในคำขอหรือ
ไปแทนในสำนักหรือสำนักงานนั้นตอบคำถาม อำนวยความ
สะดวกและความช่วยเหลือแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้

มาตรา ๑๕ แบบพิมพ์และเพาะรายบุคคลหนึ่ง ๆ อันมีรายการข้อความจำนวนซึ่งบุคคลนั้นได้แสดงไว้ตามคำขอของหัวหน้ากองประมวลสถิติพยากรณ์นั้น ต้องรักษาไว้เป็นความลับอย่างที่สุด ห้ามมิให้นำรายการข้อความจำนวนของบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยฉะเพาะราย

(ก) ออกเปิดเผยนอกวงงานของกองประมวลสถิติพยากรณ์ไว้แล้วแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบุคคลนั้น หรือที่ต้องเปิดเผยเพราะเหตุที่ได้มีคดีฟ้องร้องยังศาลตามพระราชบัญญัตินี้ หรือ

(ข) ออกโฆษณาด้วยประการใด ๆ ในสมุดรายงานสถิติพยากรณ์ หรือรายงานสถิติย่อที่เขียนหรือพิมพ์ออกแจกจ่ายหรือขาย หรือกระทำโดยวิธีอื่นใดซึ่งอาจทำให้ผู้หนึ่งผู้ใดทราบได้ว่ารายการข้อความจำนวนใดที่ได้โฆษณานั้นเกี่ยวกับบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยฉะเพาะรายแล้วแต่จะได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบุคคลนั้น

หมวด ๓

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๑๖ ผู้ใดกระทำการฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา ๑๕ ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๓ หน้า ๗๔๘

ถ้าบุคคลซึ่งได้กระทำความผิดนั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัตินี้ให้เพิ่มโทษขึ้นอีกหนึ่งในสาม

มาตรา ๑๗ ผู้ใด

(ก) ปฏิเสธหรือละเลยไม่แสดงรายการข้อความจำนวน
หรือไม่ยื่นรายการข้อความจำนวนตามแบบพิมพ์ข้อถาม ไป
ยังพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลา ณ สถานที่หรือตาม
วิธีการที่กำหนดให้ไว้ โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันชอบด้วยกฎหมาย
หรือ

(ข) แสดง หรือจัดให้แสดงรายการข้อความจำนวน
ที่ตนรู้ว่าเป็นเท็จ หรือ

(ค) ปฏิเสธมิให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสำนักหรือ
สำนักงาน หรือไม่ตอบคำถามไม่อำนวยความสะดวกหรือ
ความช่วยเหลือดังที่กล่าวไว้ในมาตรา ๑๕

ผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พ. อ. พหลพลพยุหเสนา

นายกรัฐมนตรี